

بررسی میزان فلوراید آب آشامیدنی و فلئوروزیس دندان در ایران

مجری: دکتر حسین حصارى

گروه: علوم دندان پزشکی

سال شروع: ۱۳۹۲

سال پایان: ۱۳۹۳

چکیده

مقدمه

فلوریداسیون آب آشامیدنی مقرون به صرفه‌ترین روش استفاده از فلوراید در پیش‌گیری از پوسیدگی در سطح جامعه است. با وجود این که هزینه اولیه اجرای طرح آن زیاد به نظر می‌رسد ولی در مقایسه با سایر روش‌های کنترل پوسیدگی ارزان‌تر است.

هدف از مطالعه حاضر، بررسی وضعیت فلوراید آب آشامیدنی و شیوع فلئوروزیس دندان در ایران و ارزیابی نتایج حاصل از مطالعه انجام‌شده در این زمینه بود.

روش‌شناسی

در این مطالعه، ابتدا اطلاعات موردنیاز با استفاده از کلمات کلیدی شامل Drinking water، Fluoride، Fluorosis و Iran و معادل فارسی آن (فلوراید، آب آشامیدنی، فلئوروزیس، ایران) از طریق مطالعات علمی موجود در موتورهای جستجوی PubMed، Iran Medex، Medlib و SID به دست آمد. سپس داده‌های جمعیتی و محیطی مربوط به مناطق دارای فلئوروزیس بر اساس داده‌های واحدهای سلامت محیط و سازمان‌های منطقه‌ای آب و فاضلاب جمع‌آوری شد. آنگاه به تجزیه و تحلیل داده‌های موجود و داده‌های جمع‌آوری‌شده پرداخته شد تا وضعیت فلئوروزیس و میزان فلوراید آب آشامیدنی مناطق مربوطه در کشور گزارش شود.

یافته‌ها

موارد فلئوروزیس مشاهده‌شده بر طبق مطالعات مختلف در کل کشور حاکی از آن است که کمتر از ۱۰ درصد جمعیت در معرض فلئوروزیس قرار دارند. موارد متوسط تا شدید فلئوروزیس در کشور نیز کمتر از ۳ درصد جمعیت را مبتلا کرده است. حدود نیمی از جمعیت در مناطقی با میزان خیلی کم فلوراید در آب آشامیدنی (۰/۴ PPM و کمتر) زندگی می‌کنند؛ حدود ۴۴ درصد جمعیت در مناطقی با میزان کم فلوراید در آب آشامیدنی (۰/۷-۴/۱ PPM) زندگی می‌کنند و تنها ۶ درصد جمعیت در مناطقی با فلوراید متوسط یا زیاد در آب آشامیدنی زندگی می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

با وجود اینکه غلظت فلوراید در آب آشامیدنی پایین‌تر از حد استاندارد بود نسبت بالایی از فلئوروزیس در استان‌های ایران دیده شد.

کلیدواژه: غلظت فلوراید، آب آشامیدنی، فلئوروزیس، دندان‌پزشکی